

ή δὴθεν ἑτεροβόλως τοῦ Charlton Bastian οὐδὲν ἕτερον εἶνε εἰμὴ αἱ διάφοροι ἡλικίαι ἐνδὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ μικροοργανισμοῦ.

Τέλος ὡς ἐν συμπεράσματι δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι καίτοι τὰ πειράματα ταῦτα τοῦ Charlton Bastian δὲν φαίνονται ἔχοντα βαθυτέραν τινα σημασίαν ὅπωςδὴποτε ὅμως ἡ ἐπιστήμη πλουτίζεται διὰ νέων ἐτι γνώσεων αἵτινες δύνανται νὰ παραγάγῃσι σπουδαίας μεταβολὰς ἐν τῇ ταξινομήσει τῶν ὀργανικῶν ὄντων.

K. ΚΑΣΣΙΜΑΤΗΣ

«Κρητικά Διηγήματα» — Μετ' εὐχαριστήσεως μαθάνομεν ὅτι ὁ παρ' ἡμῖν γλαφυρὸς χειριστὴς τοῦ καλάμου κ. Δ. Μοσχονᾶς θὰ προβῇ εἰς ἐκδοσὶν τόμου διηγημάτων ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον. Τὰ διηγήματα τοῦ κ. Μοσχονᾶ διακρίνεται δύναμις περιγραφῆς καὶ πατριωτισμὸς ἀκραίφνης, εἶναι δὲ ἀληθὲς ἐντύπωμα διὰ τοὺς πραγματικοὺς φίλους τοῦ καλοῦ. Ὁ κ. Μοσχονᾶς εἶχε τὴν καλωσθένην νὰ μᾶς παραχωρήσῃ πρὸς δημοσίευσιν τοὺς «Ἀγνώστους ἥρωας» ἐκ τῶν διηγημάτων του, ἐκ τοῦ ὁποίου οἱ ἀναγνώσται μᾶς δύνανται νὰ κρίνωσι καὶ μόνοι τῶν περὶ τῆς ἀξίας τοῦ νέου μᾶς συνεργάτου.

«Ἀγγέλου Τανάγρα-«Πολὺ Ἀργά»». — Ἐσχάτως ἀνεβιδάσθη διὰ πρώτην φοράν ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου τὸ νέον ἔργον τοῦ κ. Ἀγγέλου Τανάγρα «Πολὺ Ἀργά» μονόπρακτον κοινωνικὸν δράμα. Ἡ ὑπόθεσις του ἔχει ὡς ἐξῆς :

Ἐν γεροντοπαλῇκαρον, ὁ Σγουρὸς, ἀγαπᾷ κρυφίως τὴν νεαρὰν κόρην τοῦ φίλου του Προπύλν, τὸν ὁποῖον εὐκολύνει χρηματικῶς εὐρισκόμενον εἰς οἰκονομικὰς στενοχωρίας.

Ἀλλ' ἡ νέα ἀγαπᾷ τὸν νεαρὸν δικηγόρον Παρθένον, δικηγόρον τοῦ Σγουροῦ καὶ τοῦ πατρός της καὶ ἀνταγαπᾶται ὑπ' αὐτοῦ.

Τὴν πρώτην περιπλοκὴν τοῦ δράματος φέρει ἡ λήξις ἐνὸς συναλλάγματος ὀφειλομένου παρα τοῦ Προπύλν εἰς τὸν Σγουρόν, καὶ τὸ ὁποῖον αὐτὸς εἶνε ἑτοιμὸς νὰ ἀνανεώσῃ. Ὁλίγη λέξεις ὅμως διαφυγεῖται ἀπὸ τὸν δικηγόρον τοῦ ἀποκαλύπτουν ὅτι κάποιος ἀγαπᾷ τὴν λατρευτὴν του, καὶ ὅτι ἐν περιπτώσει οἰκονομικῆς καταστροφῆς θὰ τὴν ζητήσῃ εἰς γάμον, τὸν κάμουν νὰ ἀλλάξῃ τὰς ιδέας του. Ἡ σκέψις ὅτι εἶνε δυνατόν νὰ τὴν χάσῃ τὴν μίαν ἢ τὴν ἄλλην ἡμέραν, συνεπεία καμμιᾶς ἀτυχούς ἐπιχειρήσεως τοῦ πατρός της τὸν κάμνει νὰ ἀπομονώσῃ πᾶν αἰσθημα εὐθύτητος καὶ ἀποφασίζει διὰ τοῦ λίγοντος συναλλάγματος νὰ ἐκδιᾷσῃ τὸν Προπύλν νὰ τοῦ δώσῃ τὴν κόρην του.

Πρὸς τοῦτο ἐπιφορτίζει ἓνα φίλον του νὰ εὔρῃ τὸν γέροντα καὶ νὰ τοῦ κάμῃ τὰς σχετικὰς προτάσεις.

Ἀλλὰ τὰ γεγονότα ἐπισπεύδονται.

Ὁ Προπύλνς φθάνει ἐξαφνα μὲ τὴν θυγατέρα του, ὁ δὲ Σγουρὸς τεταραγμένος ἀφίνει τὸν φίλον του νὰ τὰ διορθώσῃ ὅπως νομίζει.

Ἐκεῖνος πράγματι παραλαμβάνει τὸν Προπύλνν εἰς ἄλλο δωμάτιον διὰ νὰ τοῦ ὁμιλήσῃ περὶ τῆς ὑποθέσεως ἐνῶ ἡ κόρη μένει μόνη εἰς τὴν αἴθουσαν, ὅπου τυχαίως φυλλομετροῦσα βιβλίον, ἀποκαλύπτει μερικά πειστήρια ἐκ τῶν ὁποίων ἐννοεῖ τὸν ἔρωτα τοῦ Σγουροῦ.

Ἡ ἀνακάλυψις αὕτη συγκινεῖ τὴν τρυφερὰν τῆς καρδίαν, ὅτε ἐξαφνα ὁ πατὴρ της εἰσερχόμενος τεταραγμένος τῆς ἀποκαλύπτει τὴν οἰκονομικὴν του κατάστασιν καὶ τοὺς δρους τοῦ Σγουροῦ.

Τὸ δίλημμα εἶναι ὀδυνηρόν, ἀλλὰ χάριν τοῦ πατρός της ἐκείνη ἀποφασίζει καὶ δηλώνει ὅτι δέχεται τὸν ὅρον.

Ὁ Προπύλνς περιχαρὴς τρέχει νὰ φέρῃ τὴν καλὴν εἰδήσιν, ὅτε ὁ νέος δικηγόρος ὅστις παρέσθη ἀκουσίως εἰς τὰς διαπραγματεύσεις, εἰσέρχεται ἀπληπισμένος καὶ μέμφεται τὴν Πόπην ὅτι χάριν τῶν χρημάτων δέχεται ὡς σύζυγον τὸν Σγουρόν.

Ἐκείνη ἐξηγεῖ τοὺς λόγους καὶ τὴν ἀνάγκην ἥτις τὴν βιάζει νὰ δεχθῇ καὶ τὸν ἀποκαιρετὰ διὰ παντός. . . Ἀλλὰ. . . ὑπάρχει Θεὸς διὰ τοὺς ἐρωτευμένους ! καὶ ἡ λύσις ἐπέρχεται πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ἐνῶ συγχρόνως ἡ ψυχὴ τοῦ ἀκροατοῦ πλημμυρίζει ἀπὸ οἶκτον καὶ συμπάθειαν πρὸς τὸ δυστυχισμένον γεροντοπαλῆκαρον.

Ὅταν δὲ ὅλοι φεύγουν καὶ αὐτὸς βλέπει διὰ παντὸς καταστραφέν τὸ ὄνειρον τῆς εὐτυχίας του, πίπτει ἐπὶ μιᾶς καθέκλας μὲ τὸ πρόσωπον εἰς τὴν παλάμην, ἀτενίζων περιλύπως εἰς τὸ κενόν.

Πολὺ ἄργά ! Πολὺ ἄργά.

Ἀλεξάνδρα Παπαδοπούλου — Αἱ βυζαντιναὶ ἐφημερίδες ἐκόμισαν τὸ θλιβερόν ἄγγελμα τοῦ θανάτου τῆς γνωστῆς λογίας δεσποινίδος Ἀλεξάνδρας Παπαδοπούλου.

Νεαρωτάτη εἰσέτι ἡ μεταστάσα ἐπεδόθη εἰς τὴν διηγηματογραφίαν ἀναδειχθεῖσα ἠθογράφος οὐχὶ τυχαία. Ἐν συνεργασίᾳ μετ' ἄλλων λογίων ἀνέλαβε τὴν ἐκδοσὶν ἐν Κωνσταντινῇ, τῆς «Φιλολογικῆς Ἠχοῦς» ἥτις ὅμως ἔσχε βραχύν τὸν βίον. Ἡ Ἑλληνὶς λογία διωρίσθη κατόπιν τούτου εἰς τὴν θέσιν τῆς διευθυντρίας τοῦ ἐν Συλμβρίας Παρθεναγωγείου.

Τὴν θέσιν ταύτην κατέλιπε πρὸ ἐτῶν ἀφήσασα τὰς ἀρίστας τῶν ἀνανηρίσεων καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Κωνσταντινῇ ὅπου ἐξηκολούθησε νὰ γράφῃ διηγήματα, ἅτινα διακρίνονται διὰ τὴν τρυφερότητα καὶ λεπτότητα τοῦ αἰσθηματος.

Πρὸ ἐνὸς ἔτους ἐκλήθη εἰς Θεσσαλονίκην καὶ ἀνέλαβε τὴν διογάνωσιν τοῦ ἐκεῖ ἰδρυθέντος Παρθεναγωγείου ὅπερ διηύθυνε μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν σοβαρὸν νόσημα τὴν ἠνάγκαζε νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν γενέτειράν της.

Ἐκατονταετηρὶς ποιητρίας. — Πρὸ τινος ἑωρτάσθη ἐν Ἀγγλίᾳ ἡ ἑκατονταετηρὶς τῆς Ἐλισάβετ Browning, ἣν ὁ Ἐδωαρδὸς Πόε ἀπεκάλεσε «τὴν εὐγενέστεραν τοῦ φύλου τῆς» καὶ ἡ ὁποία εἶνε μία τῶν μεγαλυτέρων ποιητριῶν — διὰ μερικοὺς ἢ μεγαλυτέρους ὅλων τῶν χρόνων καὶ ὅλων τῶν χωρῶν.

Σύγχρονος τῆς Γεωργίας Σάνδ καὶ ἀντίπαλός της εἰς τὴν ὁδόν, δὲν ἔσχε θορυβώδεις περιπετείας

εἰς τὸν βίον τῆς ὅπως ἡ συγγραφεὺς τοῦ 'Ιακώβου. Μία λέξις ἀρκεῖ νὰ ζωγραφίσῃ πιστῶς τὴν 'Ελισάβετ Browning! ὑπῆρξε μία ψυχὴ. Ἡ 'Ελισάβετ Browning εἶχε λαθὴ ἀνατροφὴν καὶ ἐκπαίδευσιν ἀνωτέραν· τὰ ἑλληνικὰ καὶ τὰ λατινικὰ τῇ ἴδαν οἰκεῖα ὅπως ἡ μητρικὴ τῆς γλώσσα. Καὶ ἀναμφιδόλως ἡ ὑπερῷφανος εὐγενὴς καὶ μελωδικὴ ψυχὴ τῆς ὀφείλεται εἰς τὸν καθημερινὸν συγχρωτισμὸν τῆς μετὰ τῆς ἰσχυρᾶς καὶ ἀρμονικῆς ἀρχαιοσύνης. Ἐμελέτησεν ἐπιστῆς κατὰ βάθος τοὺς κλασσικοὺς τὴν φιλοσοφίαν καὶ τὰς ἐπιστήμας. Ἦρχισε τὸ φιλολογικὸν τῆς στάδιον δι' ἀρθρῶν εἰς διάφορα περιοδικὰ καὶ ἐξέδωσεν ἀπὸ τοῦ 1833 τόμους ποιημάτων ἐπὶ τόμων.

Ἡ νεότης, παρ' ὅτι συμβαίνει συνήθως, ὑπῆρξε δι' αὐτὴν ἐξόχως ἐπίπονος.

Τῷ 1838 ἡ θραύσις ἐνὸς πνευμονικοῦ ἀγγείου ἐξέθεδεν ἀποτόμως τὴν ζωὴν τῆς εἰς κίνδυνον. Ἦρχισε νὰ ἀναρρωνύη, ὅτε νέα καὶ φοβερά λύπη τὴν προσέβαλεν· εἰς ἀδελφὸς τῆς ὃν ἐλάτρευεν ἐπνίγη. Ἐκυμαίνεται ἐπὶ πλείστα ἔτη μετὰ τὴν ζωὴς καὶ θανάτου, ἀλλ' ἡ ψυχὴ τῆς ἀνθίστατο εἰς ὅλα αὐτὰ τὰ πλῆγματα καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῆς θλίψεως ἐψάλλε θεοσπείρας.

Τῷ 1846, ἡ 'Ελισάβετ Barrett ὑπανδρεύθη τὸν διδάσκηον ποιητὴν Ροβέρτον Browning. Δέκα ἔτη βραδύτερον, ἐξέδωκε τὸ ἀριστοῦργημά της τὴν Aurora Leigh.

Κατὰ τὰ τελευταῖα τῆς ἔτη διέμεινεν ἐν Ἰταλίᾳ ἣν εἶχε ἐξόχως ἐξυμνήσῃ καὶ ἀπέθανεν ἐν Φλωρεντίᾳ τῷ 1861.

..

Σαλδάγειος ἐπαγγελματικὴ Σχολή.— Μία ἀπὸ τὰς σεμνοτέραις καὶ συγκινητικωτέρας ἑορτὰς τῆς Ἑλληνικῆς παροικίας ὑπῆρξεν ἡ τὸ παρελθὼν Σάββατον 25 Μαρτίου) τελεσθεῖσα ἐν Σιάτλῳ ἐπὶ τῇ καταθέσει τοῦ θεμελίου τῆς Σαλδαγείου ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς, σκοπὸν ἔχουσης νὰ ἐφοδιάσῃ τὰ τέκνα τῶν λαϊκῶν τάξεων διὰ τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς.

Ἀνηγγέθη πρὸς τοὺτοις δωρεὰ τοῦ Προέδρου κ. Μπενάκη πρὸς ἴδρυσιν Ὁρφανοτροφείου καὶ τοῦ κ. Γ. Ζερβουδάκη πρὸς σύστασιν νέας ἀστυκῆς σχολῆς.

Γιὰ εἰς τὴν εὐγενῆ τριάδα ἥς τὸ παράδειγμα εἶδε νὰ εὐρίσκη πάντοτε μὴντὰς μετὰ τῶν μελῶν τῆς παροικίας μας.

Ἡ ἐπιστήμη ἐν Ἰαπωνίᾳ.— Ὁ καθηγητὴς Κ. Miwa τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Τόκιο τελευταίως ἐν ἀρθρῷ τὸν ἐν τινὶ ἀμερικανικῷ περιοδικῷ παρπονεῖτο κατὰ τοῦ περιοδικοῦ εὐρωπαϊκοῦ τύπου, ὅτι κρίνει μετὰ μεροληψίας τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ τοὺς ἐκπαιδευόντας ἐν Ἰαπωνίᾳ. Κατ' αὐτὸν οἱ ἐφημεριδογράφοι ἔχουν ἄδικον ἐπιμένοντες εἰς τὴν

δῆθεν ὑπερῷφάνειαν τῶν ἱαπώνων καθηγητῶν καὶ τῶν μαθητῶν τῶν. Οἱ ἱάπωνες καθηγηταὶ ἔχουν τόσον τὸ ἀληθὲς ἐπιστημονικὸν πνεῦμα, ὅσον καὶ πᾶς ἄλλος ἐξ οἰασθῆποτε χώρας. Ἄλλοτε, ἐθεωροῦντο αἱ ἀνατολικαὶ διάνοιαι ὡς μὴ ἐπιδιδόμεναι εἰς τὰ ἀνώτερα μαθηματικά· κατὰ τὸν κ. Miwa εἶνε τελείως ἐσφαλμένη αὕτη ἡ ἰδέα. Καὶ χωρὶς νὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὸ γεγονός ὅτι καὶ οἱ Ἰνδοὶ φημίζονται διὰ τὴν εἰδικότητά των εἰς τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ἐπιστήμης, ὑπενθυμίζει ὅτι ἡ μελέτη τῶν μαθηματικῶν ἐν Ἰαπωνίᾳ ἐκαίεργετο πρὸ αἰώνων. Ἀπὸ πολλῶν γενεῶν Σῖναι καὶ Ἰάπωνες γνωρίζουσι τὴν ἑλληνικὴν καὶ τὴν παραβολὴν καὶ σήμερον δὲ οἱ Ἰάπωνες ἐπιδίδονται ὄχι ὀλίγον εἰς τὰ μαθηματικά. Καὶ ἀναφέρει ὁ κ. Miwa τοὺς συμπατριώτας του τοὺς διακριθέντας εἰς αὐτὰ, τὸν καθηγητὴν Fujisawa καὶ τὸν καθηγητὴν Nagaoka.

Εἰς τὴν σεισμολογίαν οἱ Ἰάπωνες ἔχουν νὰ ἐπιδείξουν αὐθεντικότητά· οἱ συχνοὶ σεισμοὶ οἱ ὅποιοι συμβαίνουν εἰς τὴν χώραν τῶν, τοὺς παρεκίνησαν νὰ ἀσχοληθῶσιν εἰς τὴν ἐπιστήμην ταύτην· ὁ καθηγητὴς Sekiya ἐφεύρεν ὄργανα σεισμογραφικὰ ἐπιτυχεύοντα. Ὡς πρὸς τὴν χημείαν πολλοὶ καθηγηταὶ Ἰάπωνες κατέγιναν εἰς ἐρεῦνας σπουδαίας, πολλὰκις ἐπ' ὀφελείᾳ καὶ καλλιτεριῦσιν τῆς ἐντοπίου βιομηχανίας. Καθηγητὴς τις τῆς φαρμακολογίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Τόκιο κατόπιν ἐρευνῶν καὶ πειραμάτων ἐπιστημονικῶν κατάρθωσε νὰ καλλιτεριεῖται σπουδαίως τὴν ἐξαγωγήν τῆς κάμφορας Ἡ ναυπηγικὴ πρόδεδυσε μέχρι βαθμοῦ τελειότητος ἐν τῇ πατρίδι τῶν χροσάνθμων.

Μεθ' ὑπερῷφάνειας ἀναφέρει ὁ κ. Miwa τὸν μηχανικὸν Shimose, ἐφευρέτην τῆς ἀκάπνου πυρτιτος ὥς τις τόσα κενὰ προσέξενεν εἰς τὸν ρωσικὸν στρατὸν κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον.

Ἀλλὰ καὶ ἡ ἱατρικὴ ἔχει προσδεύσῃ ἐν Ἰαπωνίᾳ· οἱ ἱατροὶ Shiga καὶ Miwa εἶνε γνωστοὶ καὶ εἰς τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην διὰ τὰς ἐρεῦνας των περὶ δυσεντερίας καὶ ὁ ἐπιστημονικὸς κόσμος ὅλος γνωρίζει τὰς βακτηριολογικὰς μελέτας τοῦ ἱατροῦ Kitasato.

..

Ὁ ἡλεκτρισμὸς ἐπὶ ἐνὸς πολεμικοῦ ἀτμοπλοίου.— Ὁ ἡλεκτρισμὸς παίζει σπουδαῖον ρόλον εἰς τὰ πολεμικὰ πλοῖα καὶ ἀρκοῦν μερικὰ πληροφορία, διὰ νὰ τὸ ἀποδείξουν. Τὸ γερμανικὸν θωρηκτὸν «Βροῦνσβικ» φωτίζεται ὑπὸ 1100 λυχνίων, ἔχει δὲ 4 προβολεῖς γιγαντιαίους, ὧν ἕκαστος ἔχει δύναμιν 61 ἑκατομμυρίων κηρίων. 17 ἡλεκτρικοὶ ἀνεμιστήρες καταναλίσκουν δύναμιν 65 ἵππων. Δὲν ἀναφερομεν τοὺς ἀπείρους μικροὺς ἀνεμιστήρας εἰς τὰς αἰθούσας καὶ τοὺς κοιτῶνας καὶ δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ προσθῶμεν ὅτι σημεῖα καὶ φανοὶ ἀναγκαῖοι ἐν καιρῷ μάχης φωτίζονται δι' ἡλεκτρισμοῦ. Βοηθητικὰ συσκευαὶ διὰ τὸ πυροβολικὸν τοῦ πλοίου καὶ διὰ τὰ πολεμοφόδια δι' ἡλεκτρισμοῦ κινεῖται ἀπαιτοὺν δύναμιν 250 ἵππων, Παράλειπομεν τὰ τηλεγραφικὰ καὶ τηλεφωνικὰ σύματα, καθὼς καὶ τὴν τοῦ ἀνευ σύρματος ἐγκατάστασιν. Θὰ προσθῶμεν ὅτι ἀπαιτεῖται ἀκόμη ἡλεκτρικὴ δύναμις 520 ἵππων διαμοιραζομένη εἰς τὰ ἐργαστήρια ἐπιδιορθώσεων, ἀντλίας κτλ.

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΖΩΗ

ΟΙ ΠΑΝΑΙΓΥΠΤΙΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Μετά μεγάλης επιδελνικότητος ἐτελέσθησαν ἐν Καίρῳ οἱ πρῶτοι Παναίγυπτιοι ἀγῶνες οὓς ἔσπεψε πρωτοφανὴς ἐπιτυχία καὶ οἵτινες διήρκεσαν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας (25-28 Φεβρουαρίου), προσδίδαντες νέαν αἴγλην εἰς τὴν λίαν ζηλευτὴν ἐν παντὶ εὐγενεῖ ἔργῳ ὁραδὸν τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ Ἑλληνισμοῦ.

Νικηταὶ ἀνεδείχθησαν οἱ ἑξῆς :

Δρόμος 100 μέτρων — Πρῶτος Ἰατροῦ τοῦ Ἑλ-
λιν. Γυμναστ. Συλλόγου τοῦ Πόρτ-Σαῖδ. — Δεύτε-
ρος Αὐγερινὸς τοῦ «Ἰφίτου» Καίρου.

Ἄρσις βαρῶν — Α'. Ρῖντελ τῶν «Φιλάθλων» Ἀ-
λεξανδρείας, ἐγείρας 71 κοιλὰ. Β'. Βαρανάκης,
68 κοιλὰ, ἐπίσης τῶν «Φιλάθλων».

Ἄλμα σύνθετον εἰς μῆκος καὶ ὕψος — Νικηταί,
Ἀκεστορίδης τοῦ «Ἰφίτου» καὶ Δεσποτόπουλος
τῶν «Φιλάθλων».

Δρόμος 800 μ. — Α'. Αναστασιάδης διανύσας τὰ
800 μ. 2' 55'', τοῦ «Ἰφίτου», Β'. Ἀργύρης ἐπίσης
τοῦ «Ἰφίτου».

Σφαίροβολία — Α', Βαρανάκης τῶν «Φιλάθλων»
ρίψας εἰς μῆκος 11,45, Β'. Κατσούλης τοῦ Π. Σαῖδ
11,16

Δίζυγα — Α'. Ἀκεστορίδης τοῦ «Ἰφίτου» Β'.
Δεσποτόπουλος τῶν «Φιλάθλων».

Ἄλμα ἀπλοῦν — Α'. Κολλάρος «Ἰφίτου» πηδή-
σας εἰς μῆκος 2 καὶ 77 1/2, Β'. Φραντζίδης τοῦ
«Ἡρακλέως» 2 καὶ 66.

Λαμπαδηδρομία — Α'. Συνοδινὸς καὶ Παρούσης
Β'. Πανᾶς καὶ Μενδρινὸς ἅπαντες τοῦ «Ἰφίτου».

Ἄλμα τριπλοῦν — Τσαλουμάς «Φιλάθλων» πη-
δῆσας εἰς μῆκος 12 καὶ 81, Β'. Κολλάρος τοῦ «Ἰφί-
του» 12 35.

Ἴππικὸν ἐφαλτήριο — Α'. Ἀκεστορίδης Β'. Πα-
νᾶς ἀμφότεροι τοῦ «Ἰφίτου».

Ἄλμα εἰς ὕψος — Νικηταὶ Τσαλουμάς τῶν «Φι-
λάθλων» καὶ Αὐγερινὸς τοῦ «Ἰφίτου» πηδῆσαντες
ἀμφότεροι εἰς ὕψος 1 καὶ 48.

Ἀναρρίχσεις ἐπὶ κάλῳ — Α'. Δεσποτόπουλος, Β'
Βελισσαρίδης, ἀμφότεροι τῶν «Φιλάθλων».

Δρόμος 1500 μ. — Ἀναστασιάδης διανύσας τὰ
1500 μ. εἰς 5' 10, Β'. ὁ Δευτεραῖος ἀμφότεροι τοῦ
«Ἰφίτου».

Δρόμος 400 μ. — Α'. Παρούσης εἰς 1' 3'' 4)5, Β'.
Εὐγενίδης εἰς 1' 4'' ἀμφότεροι τοῦ «Ἰφίτου».

Μονόζυγον — Α'. Δεσποτόπουλος τῶν «Φιλάθλων»
Β'. Ἀκεστορίδης τοῦ «Ἰφίτου».

Διεκυστίνδα — Νικηταὶ οἱ ἀθληταὶ τοῦ «Ἰφίτου».

Δισκοβολία — Α'. Βαρανάκης «Φιλάθλων» 29,65 μ.
Β'. Κατσούλης τοῦ Π. Σαῖδ 29,05 μ.

Ἄλμα ἐπὶ κοντῷ — Α'. Τσαλουμάς τῶν «Φιλά-
θλων» πηδῆσας 2 μ. καὶ 80 κκι Β'. Χαλκωματᾶς
τοῦ «Ἰφίτου» 2,70.

Ἄρσις βαρῶν δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν — Νικη-
ταὶ Βαρανάκης καὶ Ρῖντελ τῶν «Φιλάθλων» ἐγεί-
ραντες 110 κοιλὰ.

Ἀκόντιον. — Α'. Πανᾶς Β'. Παρούσης καὶ Ἀργύ-
ρης ἅπαντες τοῦ «Ἰφίτου».

Κροῖκοι — Πρῶτος Ἀκεστορίδης «Ἰφίτου», δεύτε-
ρος Δεσποτόπουλος τῶν «Φιλάθλων».

Δρόμος 110 μετ' ἐμποδίων — Πρῶτος Παρούσης
εἰς 1' 17'' 1)5 τοῦ «Ἰφίτου», δεύτερος Τσαλουμάς
τῶν «Φιλάθλων» εἰς 2'.

Λιθοβολία — Πρῶτος Κατσούλης τοῦ Π. Σαῖδ
16,17, δεύτερος Βαρανάκης τῶν «Φιλάθλων» 16,07.

Δρόμος 10 χιλιομέτρων — Ἀρθούρος Μάρσον τοῦ
«Ἰφίτου» διανύσας τὸν δρόμον εἰς 37' 56'' 3)5, Β'.
Παπαναστασιούτων «Φιλάθλων» φθάσας μετὰ 43''.

Πάλη — Νικηταὶ Τορνεζάκης τῶν «Φιλάθλων»
καὶ Ψαλτόπουλος τοῦ «Ἰφίτου».

Πανελλήνιοι ἀγῶνες.—Κατὰ τοὺς τελεσθέντας
ἐν Ἀθήναις Πανελληνίους ἀγῶνας εἰς τὰ ἀθλητικά
ἀγωνίσματα οἱ Σύλλογοι οἱ συμμετασχόντες αὐτῶν
ἔλαβον τὰ ἑξῆς βραβεῖα :

Α) ὁ Πανελλήνιος 9 πρῶτα, 6 δεύτερα, καὶ 8 τρίτα
α. Νικηταί: Γεωργαντᾶς, Δεμέστιχας, Μπανίκας,
Μύλλερ, Σπετσιώτης.

Β) Ἡ Γυμναστικὴ Ἑταιρία Πατρῶν 8 πρῶτα,
δεύτερα καὶ 1 τρίτον. Νικηταί: Τόφθαλος, Χριστό-
πουλος, Διακίδης, Παλαιολόγος καὶ Ἀναστασό-
πουλος.

Γ) Ὁ Ἑθνικὸς 7 πρῶτα, 6 δεύτερα καὶ 5 τρίτα.
Νικηταί: Κουτουλάκης (Μαραθώνιος δρόμος), Γιαν-
νικώστας, Ἰωσήφογλους, Κουντουριώτης, Τουφε-
γῆς, Σαντοριναῖος, Καλλυβᾶς.

Δ) Ὁ Πειραικὸς 2 πρῶτα, 6 δεύτερα καὶ 5 τρίτα.
Νικητὴς: Τσαδανίφης.

Ε) Ὁ Παναχαϊκὸς (Πατρῶν) 2 πρῶτα, 3 δεύτερα
καὶ 1 τρίτον. Νικηταί: Μακρῆς καὶ Παπαγεωργίου.

ΣΤ) Ὁ «Σύλλογος Ἀμαρουσίου» ἐν τρίτον.

